

Ezerszáz vagon vöröshagyma exportra

A vásárló: hét nyugati állam

Az őszi hónapok óta tart a híres makói vöröshagyma exportja és még most is jelentős szállításokat bonyolítanak le. Eddig hét nyugati állam iratkozott fel a megrendelők listájára. Svédország, Anglia, Svájc, a Német Szövetségi Köztársaság, Olaszország, Ausztria és Hollandia összesen több mint 1 ezer 100 vagonnal vásárolt. A legtöbb makói fűszernövényt az NSZK-ban és a brit szigetországban fogyasztják. A csomagolás mindig a megrendelő állam kívánsága szerint történik: ötven dekás, egy-, öt-, tíz- és huszonöt kilós zsákokba teszik a vöröshagymát. Ebben a munkában és az exportvagonok indításában más megyék is segítettek.

Belföldre a Szövetkezetek Csongrád megyei Értékesítő Központja 1 ezer 300 vagon vöröshagymát szállított, szinte az ország valamennyi részébe. Kivétel csupán Bács-, Békés és Szolnok megye, ahol számottevő hagymaterületek vannak. A konzervgyáraknak, valamint a ceglédi szeszipari üzemnek és a Szegei Paprikafeldolgozó Vállalatnak 900 vagonos mennyiséget küldtek egyrészt konzervek készítéséhez, másrészt szárításra. A szárított hagyma is fontos exportcik. A termék minősége jó, ami a tárolást és a szállítást egyaránt kedvezően befolyásolja. Sajnos, fokhagymából rossz volt a termés, s belőle ezért szűkösen van.

Magyar—lengyel hét

A magyar—lengyel kulturális együttműködés hetét rendezi meg a Budapesti Lengyel Kultúra a két ország közötti kulturális egyezmény aláírásának 20. évfordulója alkalmából. Január 25—31-ig kerülnek megrendezésre a hét eseményei, amelyeknek keretében Lengyel irodalom Magyarországon címmel Kerényi Grácia, Két ország mozivásznait címmel Dalos László, Magyar—lengyel képzőművészeti együttműködés címmel Vincze Lajos, Egymás színpadain címmel ugyancsak Kerényi Grácia és Zenei találkozók címmel Várnai Péter tart előadást.

Fegyverrel, munkával

A szegedi munkásörök sikeres kiképzési éve

Az új munkásörök esküvője

Siflis József felvétele

Cipőgyár:

Az első szabad szombatról

Szilágyi Mozes felvételei

ŐK BESZÉLNEK... Az első szabad szombatról: Köteles János, Dóczi Jánosné, Tóth Imréné, Csillag Mária és Pádi Lászlóné

Debütál a 44 órás munkahét a Minőségi Cipőgyár szegedi gyárában. Tegnap délután már elmaradt a szokásos műszak. Köteles János műszakvezető dolgozó első ízben jutottak szabadszombathoz. Kérdés, hogyan fogadták és mire fordították ajándékba kapott szabadszombatjukat. Pénteken az esti órákban kerestem fel a dolgozókat, hogy terveik felől érdeklődjem: mit csinálnak a hétvégi két napon?

KÖTELES JÁNOS
műszakvezető:

— Tréning után vagyunk, ugyanis decemberben kipróbáltuk, hogy 44 óra alatt sikerül-e a 48 óra teljesítményét elvégezni, sőt 2 százalékkal növelni a mennyiséget. Sikertült.
— Es most? Ez a hét hogyan zárult?
— Különösebb probléma nélkül. Nem volt lemaradásunk a készáru termelésben.
— Ön mivel tölti el az első szabadszombatját?
— Elmegek a SZUE-ba üzenni. Nyolc éve élek Szege-den, de még nem voltam az uszodában. Anyósom elutazik Kecskemétre a kisunokájához. Szombaton este moziba megyünk. Vasárnap utliparti a program.

DÓCZI JÁNOSNÉ
gépvezető:

— Először is, mindenki nagyon örül a 44 órás munkahétnek, s annak, hogy így oldották meg; kéthetenként szabadszombathoz jut az ember. Két nagy fiam van, képzhetik mennyi munka adódik három férfi emberre.
— Szombaton délelőtt piacra megyek, bevásárolók, délután pedig mosok. Jól esik végre, hogy megértem: a vasárnap igazán vasárnap lesz nálunk, piheni fogok. Egész héten elfárad az ember. En tizenhét éve dolgozom itt a gyárban, a Vörös Csillag brigádnak vagyok a vezetője, négyyszer elnyertük a szocialista címet. Erre büszke vagyok

ársaimmal együtt. A kereset? Az is megszokott ezután is, 1800 forintot általában megkeresek, s ennyire számoltam a 44 órás munkahéten is.

TÓTH IMRÉNÉ
gépvezető:

— Hirtelen nem is tudom, hogy mire használom fel ezt a két nap szabadidőt. Egy biztos nagyon örülünk, hogy a párt és a kormány ilyen módon is segítségére van a munkásembereknek, különösen az asszonyoknak segítettek, akik a gyárból hazatérve újabb műszakot kezdenek. Két gyerekem van odahaza, a férjem a ruhagyárban dolgozik. Állítólag ott is bevezetik a 44 órás munkahétre, még ebben az évben. Akkor jó lesz, több idő jut a házimunkára és persze a pihenésre.
— Az első szabadnapjaimon mosok, takarítok és moziba megyek. A keresetemet nem féltetem, mert a teljesítményem nem csökken. Általában kétezer forint felett van a havi fizetésem, s remélem marad is.

CSILLAG MÁRIA
gépvezető:

— Új dolog és mindenki örül neki. Nemcsak az asszonyoknak kedvez az a kéthetenkénti szabadnap, hanem a lányoknak is. Többet segítik odahaza a szüleimnek, s persze szórakozásra is több idő jut. Most szombaton mit tesztek? Elmegek táncolni a Hungáriába. Sajnos az a fiú, aki nekem udvarol, nem részese-dik a szabadidőből, mert éppen katonán. Vasárnap délelőtt takarítani fogok, délután pedig olvasok, mivel olvasásra eddig alig-alig jutott időm.

PÁDI LÁSZLÓ
gépvezető:

— Úgy érzem csak a családos anyák tudják értékelni igazán a rövidebb munkahéteket. Ezentúl a házi munkákat szombatonként elvégezhetjük és több idő jut

pihenésre vasárnap. Hogy most mire fordítom? Hát nem is tudom hirtelen. Pihenek és tévét nézek szombaton este, eddig úgyse láthattuk a szombat esti műsort.

— A férjem az építőiparban dolgozik, nekik eddig is volt szabadszombatjuk, most legalább utól érem én is a férfiak kedvezményét. Egyébként magam is a Vörös Csillag brigád tagja vagyok és a keresetem 1800—1900 forint körül ingadozik. Úgy vélem a 44 óra alatt nem fog csökkenni a fizetés, mert azt a mennyiséget most is teljesítettük.

*
A szombati nap eltelt. Gondolom sokkal több minde-re jutott idő, mint az elmúlt és megszokott szombaton, amikor délután kettőtől éjjel tízig a szalag mellett dolgoztak. A mai vasárnap talán az első a cipőgyári munkások életében, amikor ők is igazán jól pihenhetnek.

Gazdag István

Bagoly és vörös vércse...

Javaslat a töltések védelméért

Lapunk május 12-i számában részletes cikket közöltünk arról, hogy a Tisza pályaudvar végén, a Boszorkány-szigetnél az árvédelmi töltést megrongálták a patkányok. Az Országos Vízügyi Főigazgatóság a Szegedi József Attila Tudományegyetem Állattudományi Intézetéhez fordult, hogy vizsgálja ki, milyen rágcsálók szaporodtak el, és tegyenek javaslatot a védekezésre. Az intézet Csizmazia Györgyöt és dr. Gál Dánielt bízta meg a feladat elvégzésével. A minden részletre kiterjedő felderítő munkát nemrég fejezték be és összegezték a tapasztalatokat. A biológusok számtalan helyszíni vizsgálatot, mérést végeztek, írtási módszert próbáltak ki és fényképfelvételeket készítettek. Mint kide-

rült, vándorpatkányok okozták a tetemes kárt: több mint háromszáz méter hosszúságú gátszakaszon 1 ezer 800 úreget vájtak. A rágcsálók telepei a töltés lábánál és koronájában helyezkedtek el, s a kifejlett patkányok száma elérte itt az ezret. A gát elleni patkányinvázió azért következett be, mert a rágcsálók a közeli gabonraktárban táplálkoztak s onnét a Tiszára jártak inni, a töltésben pedig búvók, fészkelőhelyet fúrta maguknak. A folyóhoz való szoros patkány-országot tapostak ki.

A gát helyreállítása jelentős összeget igényel, s nem kis gondot jelent a kártevők elleni védekezés. A tudományos kutatók erre vonatkozóan javaslatot dolgoztak ki, s eljuttatták az illetékes szervekhez. A legbiz-

tosabb megoldás a gabonaktáraknak a távolabb helyezésére, vagy ha ez nem lehetséges, legalább korszerűbb formában való átépítése, a fapadlózatnak betonon való felváltása lenne. De legalább ennire fontos az állandó és szervezett irtás különböző mérgező anyagokkal, kikérve a szakembereknek erre vonatkozó tanácsát.

Ehhez kapcsolódik még egy figyelemre méltó javaslat: a biológiai védekezés előmozdítása. A patkányok féltelmetes ellenfele a bagoly és a vörös vércse, sajnos, kezd kiszorulni az árterületről „lakás” hiányában. Ezért végig a Tisza mentén hasznos volna a fiatal, új telepítésű fák között öreg, odvas fűzfákat és nagy fehér nyárfákat meghagyni — legalább ötszáz méterenként egyet — bagolytanyának. Az ártéri rágcsálók elszaporodásától és ezzel együtt sok százezer forintos kártól mentenének meg a hasznos madarak.

Tóth Béla

URH-rádió a buszokban

Biztonságosabb lesz a szegedi közlekedés

Többször előfordult már, hogy a zsúfolt autóbuszokra nem fértek fel az újabb utasok, a gépkocsi defektet kapott, leállt a motor. Az ilyen hibák, sajnos, csak nehezen, sokszor „romantikus” úton jutottak el az irányító központba, ahonnan a bajba jutott autóbusz segítséget várhatott. A gépkocsivezető legtöbbször az arra járókat kérte a híradásra, s az is megtörtént, hogy az út szélén veszteglő autóbuszon csak a következő járat tudott segíteni.

Különösen télen az ilyen fél-másfél órás kényszerpihenő nehéz helyzetbe hoz-

hatja az utasokat, sok bosszúságot okoz. A 10-es számú AKÖV ezért határozta el — változtat ezen a helyzeten, a helyi autóbuszjáratok gépkocsijaira URH adóvevő rádiókat szerelnek. Egyelőre 14 gépkocsira tervezik a magyar gyártmányú URH-rádiók felszerelését. A későbbiek során azonban valamennyi helyi járaton közlekedő buszra felkerül a hasznos szerkezet. A forgalmista — a kétoldali rádióösszeköttetés segítségével — bármikor kapcsolatot teremthet az autóbuszokkal, késedelem nélkül küldheti a segítséget, ellenőrizheti a kocsik tartózkodási helyét, idejét, a menetidőt stb.

Az AKÖV műszaki osztályán elmondották, hogy a közel félmillió forintos beruházás már megkezdődött. Először a 14 méter magas, központi adóantennát emelik fel a Marx téri pályaudvar szomszédságában. Ezzel az antennával mintegy 30 kilométeres körzetben biztosíthatják a jó rádiókapcsolatot. A rádióközpont építése, majd az autóbuszrádiók felszerelése ezután következik. Előreláthatólag február végén befejeződik a munka, ezután már URH-rádióval közlekednek a szegedi autóbuszok.

Magyar forgóhidak a Níluson

Forgóhidakat terveztek magyar szakemberek a Nílusra. Új technikai megoldásokat kívánó hegesztett acél hídszerkezeteket javasolnak felépíteni a Nílusdelta feletti közúti forgalom lebonyolítására.

A tervezésre megbízás érkezett az Egyesült Arab Köztársaságból.